

Wielka Sobota

Tekst Ewangelii ( ):

«----»

Père Jacques PHILIPPE
(*Cordes sur Ciel, Francja*)

Dzisiaj nie rozważamy Ewangelii, gdyż w tym dniu nie ma liturgii. Ale razem z Maryją, która jako jedyna wytrwała niezłomna w wierze i nadziei po tragicznej śmierci swego Syna, przygotowujemy się, w skupieniu i modlitwie, aby uczcić w Chrystusie nasze wybawienie, które jest spełnieniem Ewangelii.

Czasowa zbieżność wydarzeń między śmiercią i zmartwychwstania Pana i żydowskiego święta Pesach, upamiętniające wyzwolenie z niewoli egipskiej, pozwala zrozumieć wyzwalający sens krzyża Jezusowego, nowy baranka paschalnego, którego krew zachowuje nas od śmierci.

Inną zbieżność w czasie, mniej wspomnianą, lecz bogatą w znaczenie, jest żydowskie święto "Szabat". Rozpoczyna się w piątek po południu, gdy matka rodziny zapala światła w każdym żydowskim domu, a kończy się w sobotę po południu. To ma nam przypomnieć, że Bóg po dziele stworzenia światła z niczego, siódmego dnia odpoczywa. Chciał, aby także człowiek mógł odpocząć siódmego dnia tygodnia, w dziękczynieniu za piękno pracy Stwórcy, i jako znak przymierza między Bogiem a Izraelem, Bóg jest przywoływany w żydowskiej liturgii szabatu jako mąż Izraela. Szabat – Sobota - jest dniem, w którym zaprasza każdego na przyjęcie Bożego pokoju, jego "Szalom".

Tak więc, po bolesnym doświadczeniu na krzyżu «uzupełnieniu, w którym człowiek zostaje ukuty na nowo» według słów Katarzyny ze Sieny, Jezus zyskuje odpoczynek w tym samym czasie, w którym zapala się pierwsze światła szabatu: "Wykonało się" (J 19,3). W tym momencie zaczyna się praca nowego stworzenia: człowiek z nikąd wiezie grzechu staje się nowym stworzeniem w Chrystusie. Nowe przymierze między Bogiem a ludzkością, którego nic nigdy nie rozerwie, zostało w sposób nie zawarte, i odtąd całe wiarygodne może być obmyte w krwi i wodzie płynącej z krzyża.

List do Hebrajczyków mówi: «A zatem pozostaje odpoczynek szabatu dla ludu

Bożego» (Hbr 4,9). Wiara w Chrystusa daje nam do niego dostęp. Aby nasz prawdziwy odpoczynek, nasz głęboki pokój, nie tylko na jeden dzień, ale na całe życie, był pełen nadziei w nieskończonym miłosierdziu Boga, zgodnie z zaproszeniem z Psalmu 16: «A ciało moje będzie spoczywać z ufnością, bo nie pozostawisz mojej duszy w Szeolu». Z nowym sercem przygotujmy się do obchodów godów z Barankiem i pozwólmy na pełne poлюбienie w miłości Boga w Chrystusie.